

ערר 53/20

ערר 62/21

העוררת

סואעד אלאטפאל בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד שגיא רבינוביץ
מרח' מצדה 7, בני ברק (בסר 4)
טל: 076-8668990 פקס': 076-8668991

- נ ג ד -

המשיב

משרד החינוך

ע"י ב"כ מלשכת היועצת המשפטית במשרד החינוך
רח' דבורה הנביאה 2, ירושלים
טל: 02-5603740 פקס': 02-5603840

החלטה

עניינם של שני העררים שבכותרת בשתי החלטות של מנכ"ל משרד החינוך (להלן: **המנכ"ל**) שלא ליתן רשיון לפתיחת גן ילדים חדש, בסמל מוסד 724949 לשנה"ל תשפ"א ותשפ"ב.

ערר 53/20

בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 6.12.2021 הודיעה העוררת כי היא מושכת את ערר מספר 53/20 בשל העובדה שבשנה"ל תשפ"א הגן לא פעל ולכן הערר התייתר (ר' בעמ' 3 לפרוטוקול הדיון). בהתאם לבקשת העוררת הרינו להורות על מחיקת ערר זה, ללא צו להוצאות.

ערר 62/21

החלטת מנכ"ל המשיב

ההחלטת המנכ"ל ניתנה ביום 10.8.2021 במסגרתה נדחתה בקשת העוררת לקבל רשיון לפתיחת גן ילדים חדש בעכו, מוכר שאינו רשמי, לשנה"ל תשפ"ב בסמל מוסד 724949. הטעמים לדחיית הבקשה הם כדלקמן:

- (1) אין גנת קבועה שמנהלת את הגן.
- (2) תוכנית הלימודים שהוגשה אינה תואמת למטרות וליעדי המשרד. נראה כי תכנית הלימודים הועתקה ממקום כלשהו.
- (3) ברשימת התלמידים מופיעים ילדים אשר רשומים בגנים פעילים אחרים.

עיקרי טענות העוררת

העוררת הגישה את הערר ביום 30.8.2021 ובמסגרתו ביקשה גם לקבל רשיון זמני עד להכרעה בערר.

במסגרת הערר טענה העוררת כי קיימים כשלים ופגמים ברורים בהחלטת המשיב לדחות את הבקשה אשר מצדיקים את ביטול ההחלטה ומתן רשיון לגן הילדים.

כרקע כללי נטען כי מדובר בגן מושקע ומטופח, שנועד לפתח ולקדם את ילדי האוכלוסייה הערבית בעיר עכו, לרבות באמצעות תוכנית דו לשונית של פיתוח היכולות בשפה האנגלית, ואשר בהשקעתו הושקעו עד עתה כשלושה וחצי מיליון ₪. בראש הגן עומד מר אחמד סואעד, איש חינוך ותיק, מוכר ובעל חזון, אשר ניהל במשך שנים מתנ"סים, ובין היתר ניהל את המתנ"ס בעכו במשך כ-10 שנים.

העוררת טענה כי הגן קיבל רשיון בעבר בשנת 2017 לשנה"ל תשע"ז ותשע"ח ולפתע פתאום המשיב הודיע כי הגן אינו ראוי עוד לקבל רשיון.

העוררת צירפה לערר כנספח 2 רשיון זמני שניתן ביום 6.8.2017 לגן ילדים מוכר שאינו רשמי סמל מוסד 724948 ברחוב העצמאות 12 עכו, העצמאות 13, לשנה"ל תשע"ח. לא הובהר בערר האם גן זה פעל ומדוע חדל לפעול, או מדוע לא חודש הרשיון בגינו לשנים שלאחר מכן.

בנוגע לקביעת המנכ"ל ביחס לתוכנית הלימודים, טענה העוררת כי מר אחמד סואעד שקד ועמל על תוכנית לימודים נרחבת, יסודית ומושקעת. במוקד התוכנית תפיסת עולם חינוכית, מגובשת ועשירה, העוסקת בשלל יעדים ומטרות. העוררת הפנתה כדוגמא לעיקרי התפיסה החינוכית של הגן, מתוך תוכנית הלימודים. כן הובהר כי מדובר בתוכנית אשר בסיסה זהה לתוכנית של גן סמוך שמפעילה העוררת בהצלחה, הוא גן אלמפקרין (סמל מוסד 72487), אשר עליו הוספה התוכנית הדו לשונית. כן נטען כי הופרה חובת ההנמקה ודי בכך כדי לבטל הנימוק הזה שבבסיס החלטת הסירוב.

בנוגע לקביעת המנכ"ל כי אין גננת קבועה לגן, נטען כי קיימת גננת קבועה לגן, הגב' רנין ואקד מילחם. לטענת העוררת מדובר בגננת מצטיינת אשר עבדה במשך שנים בגן הסמוך, גן אלמפקרין, לשביעות רצונו של המשיב. העוררת הציעה מתוך רצון להגיע לפתרון, את הגננת אשר הוצעה בעבר, הגב' סמאח שנאווי, אולם זו נפסלה על ידי מפקחת המשיב. העוררת טוענת כי הציעה גננת נוספת, הגב' סעדה נרמין, אך המשיב סירב גם להצעה זו בטענה כי הדבר ידרוש ביקור נוסף של המפקחת בגן. העוררת טענה כי המפקחת נדרשה לערוך פגישה קצרה אשר אינה כרוכה במאמץ גדול מצידה לצורך כך. לכן, לטענתה, הסירוב של המפקחת לערוך ביקור נוסף בגן הוא בלתי מידתי ובלתי סביר.

בנוגע לקביעת המנכ"ל כי ברשימה שהגישה העוררת מופיעים ילדים אשר רשומים בגנים פעילים אחרים, נטען כי מדובר בעניין טכני לחלוטין שהרי לאחר פתיחת הגן יבוצע רישום במערכות העירייה של הילדים בגן.

העוררת טענה כי ההחלטה נשענת על נימוקים שגויים וקלושים, לטענתה ההחלטה היא בלתי סבירה באופן מהותי, ולגישתה נעשה לה עוול מוחלט. נטען כי ההחלטה לא מידתית בכך שלא התאפשר לעוררת לתקן את הליקוי הנטען בעניין הגננת.

עיקרי טענות המשיב

בכתב התשובה טען המשיב כי העוררת הגישה בקשות לקבל רשיון לגן נשוא הערר משנת תשע"ז. בשנת תשע"ז נדחתה הבקשה בשל כך שנצפו מפגעים בטיחותיים חמורים ובשנת תשע"ח ניתן לעוררת רשיון אך זה בוטל לאחר שהתגלה כי העוררת לא הפעילה את הגן למרות שקיבלה רשיון. בשנת תשע"ט נדחתה בקשת העוררת מסיבות רבות. בין היתר דווח כי אין גננת ואין סייעת וכי העמותה הצהירה על העסקת פסיכולוג, אך פסיכולוג זה הודיע כי אינו מועסק בגן. בשנת תש"פ נדחתה הבקשה מכיוון שהגן לא היה ערוך לפתיחת השנה, לא כלל ציוד, משחקים, חומרי יצירה, ספרים וכד'.

ביום 17.5.2020 הגישה העוררת בקשת רשיון נוספת לשנה"ל תשפ"א. ביום 27.8.2020 ניתנה חו"ד מטעם הפיקוח אולם זו לא כללה התייחסות פדגוגית ולכן, לא התקבלה החלטה בעניין בקשת הרישוי. ביום 26.10.2020 ניתנה חו"ד חדשה אשר התבססה על ביקור מפקחת פדגוגית מיום 21.10.2020 בגן. הביקור נערך בגן אחר של הבעלות, בו שימשה הגננת הגב' סמאח שנאווי כגננת מחליפה סדירה. במהלך הביקור צפתה המפקחת בעבודת הגננת ובסופו של יום העבירה חוות דעת פדגוגית שלילית. ביום 8.11.2020 נדחתה בקשת העוררת לקבל את הרשיון לשנה"ל תשפ"א. המשיב טען כי מתצהירה של המפקחת שצורף לתשובה מתוארת תמונה מטרידה על יכולתה ומסוגלותה של הגננת לנהל גן ולכן נדחתה הבקשה. המפקחת בדקה את תפקוד הגננת המיועדת כגננת משלימה סדירה בגן השני, השייך לאותה בעלות. היא בחנה האם הגננת מכירה את תוכניות הליבה בגני הילדים ואם יש לה תוכנית שנתית או אפילו תוכנית יומית לגבי אותו יום בו היא מתפקדת כמנהלת גן. אולם, לדבריה של המפקחת לגננת לא הייתה כל תוכנית אפילו לא לאותו היום.

הבקשה לרשיון לשנה"ל תשפ"ב הוגשה ביום 5.4.2021. במסגרתה ציינה העוררת כי הגב' רנין ואקד מילחם מיועדת לשמש כגננת הגן. אולם, גננת זו עובדת מטעם העוררת כגננת בגן אחר בסמל 72472 (הגן הקיים). בהמשך שיבצה העוררת כגננת את הגב' סמאח שנאווי אשר קיבלה חוות דעת פדגוגית שלילית כאמור. המשיב טען כי התנהלות זו של העוררת ששיבצה בגן הקיים את הגננת שהמשיב לא אישר בבקשה הקודמת, מעלה חשש למידת אחריותה ורצינותה.

ביום 9.6.2021 ביקרה המפקחת הפדגוגית בגן הילדים נשוא הערר ונדהמה לגלות את ההחלפה בין הגננות כאמור. בהמשך הבהירה כי החלפה זו עלולה לפגוע ברישיון של הגן הקיים ועל כן החליפה העוררת בחזרה את שיבוץ הגננת הגב' רנין ואקד מילחם לגן הקיים וביקשה מהמפקחת בשנית לאשר את הגננת הגב' סמאח שנאווי לשם שיבוצה בגן נשוא הערר. המפקחת בחנה שוב את הגננת אולם גם הפעם התרשמה כי הגננת המבוקשת אינה בקיאה כלל בתוכנית הפדגוגית של הגן.

כן עוד עלה מדיווח המפקחת כי הרשימה שהגישה העוררת לגן הילדים כוללת בין השאר ילדים שכבר רשומים בגן הקיים וכי התוכנית הפדגוגית איננה תואמת למטרות וליעדי המשרד ונראה כי הועתקה ממקום כלשהו.

לאור האמור נדחתה הבקשה בהחלטה מיום 10.8.2021.

המשיב טען כי גן ילדים הוא מוסד לימודי המופעל על ידי דמות אחת ויחידה – הגננת. היא שאחראית לילדים ולהתקדמותם הפדגוגית. לא מדובר במסמך סף חסר שלבדו הוביל לדחיית הבקשה, אלא בליקוי מהותי ביותר. עובדה שהעוררת עצמה אינה בטוחה בזהותה של הגננת המיועדת ומחליפה בין הגננות לפי צרכיה.

עוד טען המשיב, כי לא חלה התפתחות ברמה הפדגוגית של הגב' סמאח שנאווי בשנה שחלפה וכי הגננת עדיין לא בקיאה כלל בתוכנית החינוך של הגן.

בנוגע לכך שרשימת הילדים כללה בחלקה ילדים הלומדים בגן הקיים, הפנה המשיב לפסיקה אשר קובעת כי צירוף הרשימה אינה דרישה טכנית אלא מהותית, שעל המשיב לבחון בטרם יחליט על ניתוב הבקשה לגורמים המקצועיים הצריכים ליתן את דעתם.

בנוגע לתוכנית הלימודים, המשיב הודיע כי לאור הנימוקים האחרים שמצדיקים את דחיית הבקשה, הוא אינו עומד על נימוק זה.

בנוגע לטענת העוררת כי על המשיב היה לבחון גננת נוספת מטעמה נטען כי קיומה של גננת לגן ילדים היא דרישת סף. המשיב לא יכול לבחון מאות ואלפי בקשות רישוי במועד, עם בעלויות יורשו לתקן ליקויים עובר לתחילת שנת הלימודים. הזכות לדחות בקשות על הסף עוגנה פעם אחר פעם בהחלטות ועדת הערר ובתי המשפט.

המשיב טען כי מדובר בליקוי חמור אף יותר, בכך שמונתה גננת חדשה חודש אחד לפני פתיחת שנת הלימודים לאחר ביקורה של המפקחת הפדגוגית. בנוגע לרשימת הילדים נטען כי רישום ילדים הלומדים במקומות אחרים, מאיין ומעקר את יכולת המשיב לבחון האם יש צורך בגן ילדים בטרם יבחן את בקשת הרישוי ויש לדחות את טענות העוררת בעניין.

לסיכום נטען כי החלטת המשיב סבירה ולא נפל בה פגם המצדיק את התערבותה של ועדת הערר.

השלמת טיעון מטעם העוררת

לאחר הדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 6.1.2021 במהלכו נשמעו טענות הצדדים, הגישה העוררת בתאריך 9.12.2021 "הודעה בדבר הגשת רשימת התלמידים הלומדים כיום בגן". לטענתה, מהרשימה שצורפה עולה כי קיימים 12 ילדים אשר נכללו בבקשת הרשיון המקורית באופן העומד כשלעצמו בחוק הפיקוח.

דיון והכרעה

לאחר ששמענו את טענות הצדדים, שבנו ועיינו בכתבי הטענות, החלטנו לדחות את הערר ולהלן נימוקי החלטתנו.

המבקש להקים ולנהל בית ספר, חייב על פי חוק לקבל רישיון ממוסד החינוך להפעלת בית הספר. כך נקבע בסעיף 3 לחוק פיקוח על בתי ספר, תשכ"ט-1969 (להלן: "חוק הפיקוח"):

"(א) לא יפתח אדם בית ספר ולא יקיימו אלא אם יש בידו רישיון לפי חוק זה ובהתאם לתנאיו ולא יפרסם אדם פתיחת בית ספר אם אין עליו רישיון כאמור (להלן-רישיון)."

מבקש רישיון למוסד חינוך נדרש לפנות בבקשה למנכ"ל משרד החינוך ולצרף לבקשתו את הפרטים הנדרשים על פי החוק, התקנות והנהלים. הבקשה נבחנת על ידי האגף לחינוך מוכר שאינו רשמי במשרד החינוך בהתאם להוראות

חוק הפיקוח, לתקנות פיקוח על בתי ספר (בקשה לרשיון) התש"ל – 1970, לכללי פיקוח על בתי ספר (מבחנים למתן רשיונות), התשל"א-1971 ולנוהלי משרד החינוך. בין היתר יש צורך לקבל אישור של משרד הבריאות, להוכיח קיומה של רמה נאותה של תכנית לימודים, הכשרת סגל, מבני גישה, לעמוד בתנאי בטיחות הנדרשים ולהראות בסיס כספי לקיומו של בית הספר (ר' בין היתר סעיפים 4-6 לחוק הפיקוח).

סעיף 9(א) לחוק הפיקוח, קובע כדלהלן:

"(א) לא יתן המנהל הכללי רשיון אלא אם הוא סבור כי תובטח רמה נאותה בהתאם לתקן ולנהוג בסוג בית-הספר שהבקשה מתייחסת אליו בעניינים המפורטים להלן:

1. תכנית הלימודים, מערכת השיעורים ומשך הלימודים.
 2. הכשרתם וכשרם המקצועי של סגל עובדי החינוך.
 3. מבני בית-הספר והגישה אליהם, החצר, מספר הכיתות וחדרי-הלימוד, הספח והשירות.
 4. תנאי הבטיחות בבית-הספר.
 5. הריהוט והציוד של בית-הספר.
 6. הבסיס הכספי לקיום בית-הספר.
- (ב) במתן החלטתו בדבר העניינים המפורטים בסעיף קטן (א), יתחשב המנהל הכללי בסוג בית הספר ובגילם וצרכיהם של התלמידים – הכל בהתאם לכללים שהתקין שר החינוך והתרבות בהתייעצות עם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת".

כאמור לעיל, שניים משלושה נימוקים שעמדו בבסיס החלטת מנכ"ל המשיב לדחות את הבקשה, נותרו לדיון בפנינו:

- (1) ברשימה שהגישה העוררת במסגרת הבקשה מופיעים ילדים אשר רשומים בגנים פעילים אחרים.
- (2) אין גנת קבועה שמנהלת את הגן.

לגבי הילדים שבגן: הבעייתיות ברשימה שהוגשה נעוצה בכך שלא ברור על פני הבקשה האם קיימים ילדים שעומדים ללמוד בגן ומה מספרם הצפוי.

גם לשיטת העוררת, בהודעה שהוגשה מטעמה לאחר הדיון, הופיעו ברשימה ילדים שרשומים בגנים אחרים. בדיון התברר כי שישה ילדים מתוך 20 ילדים שמופיעים ברשימה, רשומים בגן השני שמפעילה העוררת (ר' עמ' 14 לפרוטוקול הדיון).

במוצג מש/1 הופיעו 23 ילדים לגן המבוקש.

בדיון תיארה המפקחת הפדגוגית מטעם המשיב, הגב' סנא בקרי כי ביצעה עבודת חקר על מנת לברר את זהות הילדים בגן. צולמו מגירות הילדים והתברר כי לא ניתן לקבל את הנתונים שהופיעו ברשימה שהגישה העוררת. ר' עמ' 16-17 לפרוטוקול:

"סנא :

איך אני יודעת אילו ילדים? כי הגננת, זה עבודת חקר שלנו, אנחנו נכנסנו, צילמתי את המגירות הכי מציאותי בגן ילדים זה המגירה של הילד. יש לי צילום, אני יכולה לתת לכם. זה הילדים של המגירות. ובדקנו מגירה מגירה, שהילדים כן נמצאים שם, כן ברשימה הזו נמצאים שם ומציירים ומשהו ומכניסים.

...

סנא:

לא אני לא יודעת את כל ילדי עכו, איפה לומדים, מה שנשאר לנו עד 5.7 היא הרשימה שהוגשה. ברשימה שהוגשה יש לנו רק 11, 12 ילדים, שאין להם מקום, ואני היום, היום לא יודעת כי אין לי את התעודות שלהם, אם הם כן חזרו לרשימה, כאילו הרשמי, המערכת הרשמית, אין שום שקיפות עם מר אחמד בנושא של מי יש שם".

עוד טענה הגב' סנא בקרי בדיון בפנינו כי הגננת סירבה להשיב לשאלתה האם יש ילדים בגן מתחת לגיל החוקי: ר' בעמ' 22 לפרוטוקול הדיון:

"סנא:

כן צמוד. אז חזרתי, היא באה אחריי, באה אחרי, התחלתי לשאול אותה, אמרתי לה סליחה, את עובדת שם, אם את רוצה ממני משהו, אני כאן. רק רציתי ככה, זה היא יכולה להעיד, הגננת, אם תקראו לה. יש לך ילדים מתחת לגיל החוקי? היא שתקה. שתקה. זה עובדה. זה אומר שיש משהו שם".

אנו מוצאים כשל בעובדות שהוצגו מטעם העוררת להוכחת עמידה בתנאים הנדרשים בעניין זה, בהיות רשימת הילדים לגן המבוקש כפי שהוגשה על ידי העוררת לא מהימנה ולא ברורה בצורה מספקת. והשווה לעניין עמ"ן (מחוזי י-ם) 49357-12-18 **מכללת א-שורוק בע"מ נ' משרד החינוך** (נבו, 30.5.2019): שם נקבע כך:

"יש לאמץ את עמדת המשיב כי לא ברור האם קיימים תלמידים שעומדים ללמוד בבית הספר נושא הערר והאם מספר התלמידים הצפויים ללמוד בבית הספר עולה על המספר המינימאלי הנדרש על פי הוראות סעיף 2א לחוק הפיקוח".

לגבי גננת הגן: בדיון הובהר כי תחילה ציינה העוררת כי הגב' רנין ואקד מילחם תשמש כגננת עבור הגן החדש אולם מכיוון שהיא משמשת כגננת בגן אחר, שובצה כגננת הגן הגב' סמאח שנאו (ר' עמ' 39 לפרוטוקול הדיון). גננת זו קיבלה חוות דעת פדגוגית שלילית, בנייהול הגן, בהכרת תוכנית הלימוד. בדיון טען נציג המשיב כי בהתאם להתייחסות שהועברה על ידי המפקחת, הגן אינו פועל מבחינה פדגוגית כנדרש, אלא מתנהל כמו שמרטפייה (עמ' 28 לפרוטוקול הדיון). הובהר כי חוות הדעת הפדגוגית היא שלילית מובהקת 'אדומה' (עמ' 29 לפרוטוקול הדיון).

המשיב הגיש חוות דעת מקיפה וכן תצהיר של המפקחת, אשר תומך בכתב התגובה שהוגש לערר, בו התייחסות מעמיקה ומפורטת אודות הרמה המקצועית של הגננת המבוקשת לגן נושא הערר.

זהות הגננת חשובה ומהותית בבחינת הבקשה לקבל רישיון לגן ילדים חדש. זו אחראית לניהול הגן, לתכנים הפדגוגיים וכו'. אין מקום למצב בו תוך כדי ההליך, מוחלפת הגננת בגן בגננת שמשמשת כבסיס לרישיון לגן ילדים אחר של העוררת.

אין צורך להכביר מילים בדבר חשיבותה של רמה פדגוגית נאותה במוסדות לימוד ובמיוחד בגני ילדים, אליהם נשלחים ילדים בראשית חייהם ורוכשים מיומנויות ראשונות החיוניות להמשך התפתחותם. חשיבות זו לא נעלמה מעיני המחוקק והינה תכליתו העיקרית של חוק הפיקוח ונוהלי המשיב (ר' עמ"ן (מחוזי ת"א) 102/09 **אלזוהור גני ילדים ומעונות יום בע"מ נ' משרד החינוך והתרבות** (נבו, 16.6.2009)).

בנסיבות העניין ובשים לב לחוות הדעת השלילית אודות הגננת הגב' סמאח שנאווי והעובדה שהגננת הגב' רנין ואקד מילחם מאושרת לניהול הגן השני שמנוהל על ידי העוררת, לא נותר לנו אלא לדחות את הערר גם מנימוק זה.

לעניין זה נפנה לפסיקתו של בית המשפט בעניין עמ"ן (מחוזי י-ם) 56970-11-15 **אלקנאן לחינוך בע"מ נ' מנכ"לית משרד החינוך** (נבו, 4.1.2016):

"לב העניין מצוי להבנתי בממצא לפיו הרמה הפדגוגית בגנים נשוא הדיון לקויה ביותר ואינה עומדת ברמה הנדרשת. בעניין זה התרשמה ועדת הערר באופן בלתי אמצעי מן המפקחת וסברה כי זו הפעילה שיקול דעת מעמיק, מקצועי ורציני. איני מוצאת כל עילה להתערב במסקנה זו. הדו"חות הפדגוגיים שכתבה המפקחת בעקבות הביקור ב-21.4.15 הינם דו"חות מקיפים, מפורטים וברורים. אין יסוד לטענה לפיה הייתה המפקחת מונעת בשיקולים זרים שתכליתם לרצות את משרד החינוך במובן זה שלא ייפגעו הגנים הרשמיים. ממצאיה של המפקחת לא נסתרו, למעשה, בעובדות אחרות. אכן להודעת הערר צורפו חשבוניות מתאריכים המאוחרים לאותו דו"ח ביקורת כדי להוכיח שנקנה ציוד נוסף לגני הילדים וכן צורף תצהיר של מדריכה פדגוגית לפיו החלה במתן הדרכה בגני המערערת ביום 17.8.15. אלא שדו"ח הביקורת האחרון מ-18.8.15 העלה, כי אין שינוי במבנה החצר יחסית לדו"חות הקודמים וכי ארגזי החול שנוספו קטנים. וזאת, בהתעלם מהערות נוספות שנגעו לליקויי בטיחות. ואילו בכל הנוגע לתצהיר מטעם המדריכה הפדגוגית החדשה, הרי שהמדובר בתצהיר לקוני ביותר. המצהירה מציינת בו שיש לה "ניסיון של שנים" בפיקוח והדרכה לגנים וכי לפי סיכום הדברים עם המערערת, תמשיך במתן הדרכה בעתיד. אין ללמוד מן התצהיר מה הכשרתה של אותה מדריכה והאם הכשרה זו מתאימה לגילאי הילדים בגני המערערת. אין ללמוד ממנו דבר על טיבה ועל היקפה של ההדרכה, שבאה לעולם ימים ספורים לפני מועד הדיון בערר ולא בזמן בו היה על

המערערת להציג את הנתונים על מנת שניתן יהיה לבדוק אותם. הנה כי כן, לא הובאה בערר כל ראיה שיש בה לסתור את ממצאי המפקחת בדבר רמתם הפדגוגית הלקויה עד מאוד של הגנים. העובדה שהגנות המועסקות על ידי המערערת מחזיקות בתעודות רשמיות המעידות על הכשרתן, אין בה כדי להוביל למסקנה הכרחית בדבר יכולותיהן בפועל. זהו תנאי הכרחי אולם אינו תנאי מספיק. אינה דומה גנת צעירה וחסרת ניסיון לגנת ותיקה בעלת ניסיון רב. וככל שהגנים נסמכים על גנות חסרות ניסיון, שלא לומר על גנת חסרת אונים כפי שתוארה הגנת בגן החובה, היה על המערערת לדאוג לליווי מתאים ואפקטיבי".

בסיום החלטתנו נציין כי במהלך הדיון נציגי העוררת העלו האשמות חמורות בדבר איומים שהופנו לגנות אחרות, אולם סירבו לתת פרטים (עמ' 42 לפרוטוקול הדיון). אין לוועדה את הכלים הדרושים כדי לבחון את הטענות שהועלו. ב"כ המשיב הבהיר בדיון כי ככל שהטענות נכונות, יש לברר את הדברים (עמ' 57 לפרוטוקול הדיון). ב"כ העוררת טען כי ינסה לברר את הפרטים ולהגיש תצהיר משלים, אולם לא הוגש תצהיר משלים בעניין זה כנטען.

לאור האמור לא מצאנו כי העוררת הצביעה על עילה שתצדיק לחרוג בעניינה מן הקבוע בנהלי המשיב או את התערבותנו בשיקול הדעת המקצועי של גורמי המקצוע במשיב.

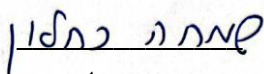
לנוכח האמור לעיל החלטנו כי החלטת המשיב לדחות את הבקשה להענקת רישיון היא סבירה, לא נפל בה פגם ולכן החלטנו לדחות את הערר.

סוף דבר, הערר נדחה.

אין צו להוצאות.

זכות ערעור לפי סעיף 14 לחוק הפיקוח לבית המשפט לעניינים מנהליים בהתאם לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין) התשס"א-2000.

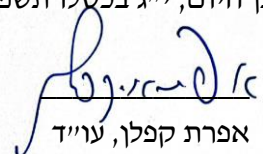
ניתן היום, י"ג בכסלו תשפ"ג, 7.12.2022.

שמחה כחלון
חברת ועדה

מיטל קורקוס, עו"ד
יו"ר הועדה

אפרת קפלון, עו"ד
חברת ועדה